

Vizsy Ferenc: A lélek mosolya – 2021 szeptember

CSITÁRY-HOCK TAMÁS székesfehérvári író művei egyedi hangvételükről jól felismerhetőek. Tiszta lélek, tiszta érzés, egyszerű szavak, őszinte mosoly, mélyről feltörő sóhaj. A volt győri bencés diák történetei receptek, útmutatók a lélek útvesztőiben, egy férfi vallomásai az életről, a szerelemről, a világ dolgairól, amelyek mögött mindig ott van életének értelme, a NŐ.

Az egyik rajongód szerint a te idézeteid *„olyan mély és őszinte gondolatok, melyeket a szemünkkel olvasunk, de a lelkünkkel dúdolunk”*, azaz a tollat a kezeddal fogod, de a kezedet a szíved vezeti. Valóban szívvel és lélekkel írsz?

– *Ezt nem is lehet másképpen. Csak arról írok, amit a valóságban is átéltem, ami mély nyomot hagyott bennem. Ha szerelemről írok, akkor az szerelem volt, ha bánatról, akkor azt én bánatként éltem meg. Minden könyvem olyan, mint egy telefonkészülék, az egyik oldalon belemondom (leírom) a gondolataimat, az érzéseimet, a másik oldalon a hallgató (az olvasó) megérti, megérzi, de már a sajátjaként éli meg azokat.*

Ha az ember cél nélkül bolyong a világban, maga az élet válik értelmetlenné. Szerinted mivégre vagyunk a földön?

– *A kérdésnek van egy emberi és egy isteni vonulata. Valamennyien talentummal születünk, s nekünk az a dolgunk, hogy megkeressük azt az utat, azt a módot, hogyan tudnánk azt a lehető legteljesebb mértékben a másik ember javára fordítani. Ha pedig a földi léten túlra gondolunk, akkor nyilván az a cél, hogy elérjük Isten országát és ennek megfelelően éljünk.*

Olyan, mintha csak a nőknek írnál, a férfiak meg csak a háttérben lennének.

– *A férfiként megélt szerelmekről, a bennem lévő vágyódásokról, érzelmekről írok a könyvekben, a gondolatokat pedig szinte mindig egy konkrét személynek, a műzsának címezem. Ezért magától értetődik, hogy alapvetően a hölgyek érzik magukénak, noha sok férfitársam is vásárolja a könyveimet. Olyanok, akik egy-egy írásban önmagukra ismernek, akik saját (hasznos) történetüket fedezik fel bennük, akik önmaguk (még soha meg nem fogalmazott) érzéseiről olvasnak. Bár a kötetek javarészt hölgyeknek íródnak, de a tucatnyi könyvem mindig A nőről és A férfiról szól... Csak így kerek a világ, ha van jó és rossz, fény és árnyék, nő és férfi – párban, elválaszthatatlanul.*

A „Lélekkönyv”-ben olvastam, hogy *„Egy pad is válhat kényelmes fotellé, és egy kényelmes fotel is lehet piccs. Attól függ, kivel osztod meg.”* Miért, kivel kell megosztani?

– *Bárkivel, legyen az testvér, barát, ismerős, munkatárs, üzleti partner, feleség vagy szerető, a lényeg, hogy olyan legyen, akivel szívesen ülsz le egy kávéra. Ha így van, akkor kényelmes fotelnek érzed a lócát is. Ha egy nemszeretemed figura telepedik melléd, akkor a jó kis fotel is kényelmetlen ülőalkalmatossággá válik. Ez ugyanígy igaz a párkapcsolatokra is, hogyha egy nem megfelelő ember ül melletted életed foteljében, könnyen válhat kényelmetlen piccsé. Természetesen ez fordítva is igaz.*

A mosonmagyaróvári Irish Pub-ban szervezett könyvbemutatódon azt mondtad: *„Arra vágyom, hogy boldog legyek, s hogy másokat is boldoggá tudjak tenni”*. Sikerült ez is, az is?

– Sokan összekeverik a boldogságot az elégedettséggel. Ha egyedül élsz, akkor is lehetsz elégedett – önmagaddal, az élettel. Boldogságot viszont csak tartalmas, harmonikus párkapcsolat hozhat. Akkor lesz a boldogság osztályrészed, ha látod, ha érzed, hogy boldoggá tetted a másikat. Egész életemben erre törekedtem. A boldogság nyilván nem egy folyamatos szárnyalás, sokszor csak pillanatok jutnak belőle, de azok nagyon fontosak, tovább éltetnek, újabb ihletet adnak. Így azt mondhatom, hogy jól érzem magam a bőrömben.

Mi készül most a boszorkánykonyhában?

– Először is egy 2022-es határidőnapló, amely „3 az 1-ben” szisztéma szerint készül. Alapfunkció szerint jegyzetelésre és időpontok bejegyzésére szolgál, de heti gyakorisággal szerepel benne egy-egy írásom, és több fotómmal is találkozhatnak az érdeklődők. Dolgozom egy életrajzi köteten is... A saját példámon keresztül szeretném bemutatni, hogy honnan hova lehet eljutni. Őszintén írok a tévutakról, a zsákutcákról, a vargabetűkről éppúgy, mint arról a munkáról, ami ahhoz kellett, hogy az legyek, aki ma vagyok.

Na és ki vagy valójában?

– Csitáry-Hock Tamás. Egy ember... Nem több és nem is kevesebb! Író? Igen, olyan, aki másképpen látja a dolgokat, mint mások... Pszichológus? Az is, mert mindig érdekelt a másik ember lelke, sokat segítettem másoknak problémáik megoldásában... Motivációs tréner? Úgy érzem, és a visszajelzések is ezt igazolják, hogy hitet tudok adni az embereknek... Énekes? Ez talán nem, de a 90-es évek végén több lemezem is megjelent... Fotós? Kisgyermek koromtól szeretek fényképezni, megörökíteni mindent, ami szép... Újságíró? Naná, hiszen ez az alapfoglalkozásom, írtam, rádióztam, szerkesztettem... Hogy mégis ki vagyok én? Egy kicsit mindegyik, de ma elsősorban írónak tartom magam.